

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 3Csp/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819200171
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6819200171.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: Z. K., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. O. XXXX/X, XXX XX V., právne zastúpená AK VAVRINČÍK s.r.o., so sídlom Hurbanova 1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, v spore o zaplatenie 1 528,98 eur s príslušenstvom., taktó

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. sa podanou žalobou zo dňa 28.01.2019 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy vo výške 1528,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 27.02.2015 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa zaviazal žalovanému poskytnúť kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0047839129. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 600 eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 20 Eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Ďalej dodal, že dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie pôvodný žalobca vystavil ku dňu 20.12.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2018 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1528,98 Eur. Konečný dlh žalovanej z neuhradeného dlžného zostatku predstavuje v zmysle žaloby sumu vo výške 1528,98 Eur.

2. Uznesením č.k. 3Csp/9/2019-44 zo dňa 11.04.2019 súd pripustil zmenu žalobcu tak, že namiesto právneho predchodcu žalobcu vstúpil do konania aktuálny žalobca.

3. Tak právny predchodca žalobcu ako aj aktuálny žalobca boli súdom písomne vyzvaní na doplnenie skutkových tvrdení týkajúcich sa špecifikácie žalovanej sumy, podmienok čerpania úveru, podmienok splácania úveru, špecifikácie kedy žalovaná úver čerpala, či a v akej výške ho uhradila, s ktorými splátkami sa dostala do omeškania a podobne. Na uvedené výzvy žalobca ani jeho predchodca nijakým spôsobom nereagoval, skutkové tvrdenia podstatné pre rozhodnutie vo veci nedoplnil

4. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila podaním zo dňa 12.06.2019, v ktorom uviedla, že s vymáhanou čiastkou čiastočne súhlasí s tým, že časť v sume 20 Eur uhradila dvoma splátkami.

5. V reakcii na vyjadrenie žalovanej žalobca podaním doručeným súdu elektronicky dňa 04.12.2019 vzal žalobu čiastočne späť v časti 25 Eur s príslušenstvom a navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1503,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 1528,98 € od 21.12.2018 do 15.05.2019 úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 1518,98 € od 16.05.2019 do 11.06.2019 úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 1508,98 € od 12.06.2019 do 12.07.2019 úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 1503,98 € od 13.07.2019 do zaplatenia, to všetko formou pravidelných mesačných splátok vo výške aspoň 30,00 € splatných k poslednému dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozhodnutie súdu nadobudne právoplatnosť a to pod následkom straty výhody splátok. Súd na základe uvedeného konanie v časti 25 Eur s príslušenstvom zastavil.

6. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrila písomným podaním zo dňa 06.12.2019, v ktorom okrem iného vzniesla námietku premlčania, poukázala na neprijateľné uplatňovanie sankčných nárokov žalobcom, kedy väčšinu položiek podľa predloženého výpisu z účtu predstavujú sankčné úroky, štandardné úroky, náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, náklady na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti. Jednotlivé položky neboli preukázané resp. podložené hodnovernými listinnými dôkazmi preukazujúcimi ich výšku. Výpis z účtu z uvedenými položkami nie je hodnoverným listinným dôkazom preukazujúcim zákonnosť a oprávnenosť takéhoto nároku. Zároveň namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Triangel zo dňa 11.02.2015, všeobecných obchodných podmienok, výpisov z účtu žalovanej za obdobie od 07.03.2015 do 30.11.2018, predžalobnej upomienky a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalovaná žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Triangel zo dňa 11.02.2015 požiadala pôvodného žalobcu o vydanie kreditnej platobnej karty v rámci ktorej žiadosti pôvodný žalobca a žalovaná uzavreli aj zmluvu o bezúčelovom spotrebiteľskom úvere - revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty. V zmluve si dohodli predschválený úverový rámec 600 eur so štandardnou mesačnou splátkou 20 eur splatnou 15. deň v kalendárnom mesiaci, so štandardnou úrokovou sadzbou vo výške 22,80 % ročne, RPMN 25,88 % s celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom 87,58 Eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 687,58 Eur. Priemerná RPMN bola stanovená na 24,97 %. V žiadosti boli uvedené aj rôzne poplatky v zmysle platného cenníka. Žalobca túto žiadosť akceptoval dňa 27.02.2015 a to, ako to vyplýva z priloženej žiadosti, v zastúpení CFH na základe plnomocenstva.

9. Z predžalobnej upomienky zo dňa 06.01.2016 súd zistil, že žalobca upozornil žalovanú, že ak v lehote do 13.01.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť, pričom k zosplateniu dlhu došlo, o čom bol žalovaný vyznamenaný Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.02.2016.

10. Podľa § 52 ods. 1 [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#), [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#), [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#), 4 Občianskeho zákonníka [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú

uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa ust. § 100 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

16. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa ust. § 122 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

21. Po právnej stránke súd posúdil vzťah sporových strán ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), keďže žalobca konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania, keď žalovanej poskytol spotrebiteľský úver a spotrebiteľka, teda žalovaná, nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania.

22. V zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP musí žalobca v žalobe uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok (povinnosť tvrdenia), teda vymedziť skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom rozhodnutia, označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť), a uviesť žalobný návrh. Žalobným návrhom je súd viazaný. Žalobca tak procesne zodpovedá za to čo a prečo žaluje, a za výber a formuláciu procesných prostriedkov. Je preto zásadne vecou toho, kto navrhuje začatie konania, aby žalobu prispôbil po stránke formulačnej a obsahovej zneniu § 132 ods. 1 CSP. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami (skutočnosťami) sa rozumejú všetky údaje, ktoré sú potrebné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom základe má súd rozhodnúť, a ktoré ak budú preukázané, umožňujú žalobe vyhovieť (Rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 25Cdo 643/2000).

23. Žalobca si v tomto konaní podanou žalobou uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie požadovanej sumy len všeobecne - uvedením výšky požadovanej sumy, konštatovaním, že žalovaná si svoje povinnosti zo Zmluvy neplnila, bez konkretizácie uvedených skutočností, súm, ako aj dátumov a výšky čerpania úveru žalovanou, výšky a dátumov čiastočných úhrad, kde len poukázal na pripojené listiny, a ani na opakované výzvy súdu svoje skutkové tvrdenia nijako nedoplnil. Ako dodávateľ tak ale procesne netvrdil a nepreukázal všetky také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by konkrétne a komplexne (úplne) podľa § 132 ods. 1 a 150 ods. 1 CSP skutkovo identifikovali a odôvodňovali uplatnený nárok voči žalovanej čo do základu a výšky, a umožňovali ho preskúmať, a aj z tohto dôvodu považoval súd podanú žalobu za nedôvodnú. V súvislosti s úvahami o úplnosti podania má pritom súd za to, že žaloba má po formálnej stránke všetky minimálne obsahové náležitosti, je v nej obsiahnuté čoho sa týka a čo sleduje, ako aj uvedenie podľa žalobcu podstatných (rozhodujúcich) skutočností, a jej posúdenie ako aj posúdenie (ne)úplnosti týchto tvrdení tak bolo už len vecou posúdenia a rozhodnutia súdu vo veci samej (v opačnom prípade by žalobu, pre neunesenie bremena tvrdenia, nebolo možné nikdy zamietnuť). Napriek opakovaným výzvam súdu žalobca svoje skutkové tvrdenia v žalobe nedoplnil, je však otázne, či by dopĺňanie rozhodujúcich skutočností v danom prípade vôbec prichádzalo do úvahy, keďže doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe sa považuje za zmenu žaloby, ktorá sa v spotrebiteľských veciach nepripúšťa (porovnaj § 294 v spojení s ust. § 140 ods. 2 CSP)

24. V sporovom (návrhovom) konaní súd v zmysle prejednávanej zásady a zásady kontradiktórnosti nie je povinný a ani oprávnený vyhľadávať za žalobcu rozhodujúce skutočnosti, ktoré by jeho nárok odôvodňovali, a tieto len posudzuje, t.j. vychádza z tvrdeného a zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa pritom zisťuje len v rámci vymedzenom procesným útokom a obranou procesným postupom podľa zákona, a teda, okrem niektorých výnimiek, iba na základe predložených skutkových tvrdení, a to či už zhodných (§ 186 ods. 2 CSP), nepopretých (§ 151 ods. 1 CSP) alebo preukázaných po vykonanom dokazovaní (§ 220 ods. 2 CSP), a skutočnosti, ktoré procesne nikto netvrdil (okrem skutočností všeobecne známych, alebo skutočností známych súdu z jeho činnosti, prípadne niektorých skutočností vyplývajúcich z verejných registrov) podkladom rozhodnutia nie sú. Súd sám nevyšetruje a nevyhľadáva skutočnosti potrebné pre priznanie práva - rozhoduje len v rámci procesného útoku a na základe skutkového stavu zisteného procesným postupom podľa zákona (viď § 181 ods. 3, § 215 ods. 2 CSP, ako aj obsahovú štruktúru rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP - v ktorom súd uvedie čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, a ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, a ako vec právne posúdil), a preto v prípade, že z tvrdených skutočností právo na zaplatenie požadovanej sumy nevyplýva (neunesenie bremena tvrdenia), nemožno mu priznať súdnu ochranu, a nárok žalobcu z takejto žaloby musí byť v tomto rozsahu zamietnutý.

25. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Nejvyššího soudu ČR zo dňa 17.6.2010, sp. zn. 33 Cdo 2259/2008, podľa ktorého nestačí len „aby žalobca predložil súdu celý rad listín a

v žalobe súhrnne a nekonkrétne, bez vzťahu jednotlivým rozhodujúcim tvrdeniam odkázal na tieto listiny. Takýto postup by stieral rozdiel medzi skutkovými tvrdeniami strán a skutkovými zisteniami, ktoré súd vyvodzuje z vykonaných dôkazov, a celkom neprípustným spôsobom by prenášal aktivitu a zodpovednosť prislúchajúcu účastníkom konania na súd a bol by tiež v rozpore so základnými zásadami občianskeho (sporového) konania - zásadou dispozičnou, prejednacou, rýchlosti a hospodárnosti.“

26. Základný rozdiel medzi sporovým a mimosporovým konaním spočíva v tom, že zatiaľ čo v tom mimosporovom sa uplatňuje tzv. vyšetrovací princíp, kedy je zistenie všetkých podstatných skutočností povinnosťou súdu, a to dokonca bez ohľadu na aktivitu (resp. neaktivitu) účastníkov konania a rozhodnutie vo veci samej možno vydať až vtedy, keď budú všetky relevantné skutočnosti zistené (princíp materiálnej pravdy), v klasickom sporovom konaní je uvedenie a preukázanie relevantných skutočností povinnosťou a zodpovednosťou sporových strán za minimálnej procesnej aktivity súdu a vec je možné meritórne rozhodnúť nie až vtedy, keď boli všetky relevantné skutočnosti preukázané, ale už v momente, keď niektorá zo sporových strán prestala byť aktívna a neposunula spor k ďalším skutkovým zisteniam.

27. Dokazovaním v sporovom konaní sa má preukázať to, čo strany tvrdili, a nie zisťovať to, čo strany netvrdili (Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 571).

28. V prejednávanej veci mal žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovanou uzavrel platnú písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere so záväzkom žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky, a záväzkom žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť žalobcovi určité úroky a poplatky, a ďalej že jej určité peňažné prostriedky aj reálne poskytol a žalovaná ich (v určitom čase a v konkrétnej výške) nevrátila, prípadne nezaplatila dohodnuté konkrétne špecifikované úroky a poplatky (vrátane skutočností umožňujúcich ich výpočet), kedy bol tento dlh resp. jeho jednotlivé položky splatný, a že zmluva obsahuje všetky obligatórne obsahové náležitosti. Z ustanovenia § 132 a 294 CSP je pritom zrejmé, že všetky podstatné tvrdenia majú byť určité a zrozumiteľne uvedené už v žalobe samotnej, a to aj preto, aby už od začiatku súdneho konania (napr. i s poukazom na prerušenie plynutia premlčacej doby) bolo zrejmé, čo je jeho predmetom, a aby sa ku konkrétnym skutočnostiam v súlade so zásadou dispozičnou, prejednacou, rýchlosti i hospodárnosti konania mohla protistrana relevantne vyjadriť, a súd mohol tieto skutočnosti preskúmať a (vrátane okolností týkajúcich sa premlčania) aj posúdiť. Žalobca však všetky také skutočnosti, ktoré by konkrétne a komplexne skutkovo identifikovali a odôvodňovali uplatnený nárok voči žalovanej čo do základu a výšky (najmä či, kedy a akým spôsobom žalovaný peňažné prostriedky čerpal a mal vrátiť), v konaní riadne ani netvrdil, žaloba, hoci má po formálnej stránke všetky minimálne obsahové náležitosti, je len rámcová s tvrdením o údajnom dlhu bez uvedenia všetkých skutočností, ktoré by ho odôvodňovali, žalobca neuviedol konkrétne rozhodujúce skutočnosti umožňujúce jeho určenie, prípadne overenie jeho výpočtu, z jeho tvrdení uplatnené právo nevyplýva, a preto nebolo možné žalobe vyhovieť.

29. Súd preto žalobu v časti, v ktorej nebola žalobcom vzatá späť zamietol.

30. Je pravdou, že žalovaná (síce nie celkom určito) uznala dlh voči žalobcovi písomnými podaniami zo dňa 12.06.2019 a 08.01.2020, súd však dospel k záveru, že na takéto uznanie dlhu nemožno prihliadať, okrem iného aj pre rozpor s § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého nemožno na súde vymáhať a v súdnom konaní nemožno premlčaný dlh priznať.

31. Z predžalobnej upomienky zo dňa 06.01.2016 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú, že ak v lehote do 13.01.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť, pričom k zosplatneniu dlhu došlo, o čom bol žalovaný vyznamenaný Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.02.2016.

32. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v citovanom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka zase stanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V danom prípade teda prichádza do úvahy možnosť, že si zmluvné strany možnosť žiadať celý dlh naraz dohodli. Takáto dohoda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vyplýva z pripojených obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a. s. Právo veriteľa na vyhlásenie

predčasnej splatnosti úveru nemusí byť upravené priamo v texte zmluvy, postačuje, ak je uvedené v obchodných podmienkach, na ktoré zmluva výslovne odkazuje, a súčasne je zmluva podpísaná a obchodné podmienky musia byť spotrebiteľovi pri podpise zmluvy známe alebo k zmluve priložené. Žalovaná tieto obchodné podmienky ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy podpísala.

33. Premlčaním sa rozumie právny následok kvalifikovaného uplynutia času vo vzťahu k povahe subjektívneho práva. Inštitút premlčania poskytuje východisko, ako riešiť situácie, kedy až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa a tak sa vznáša do záväzkových právnych vzťahov účastníkov právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas (bez obmedzenia doby) úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo vigilantibus iura scripta sunt, teda že zákony sú písané pre bdelych, t.j. pre tých, ktorí o svoje práva dbajú, teda že právo patrí bdelym. Premlčaniu zásadne podliehajú majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Majetkovým právom je právo na poskytnutie plnenia, ktoré má pre oprávnený subjekt majetkový obsah alebo majetkovú (peniazmi ocenenú) hodnotu.

34. V danom prípade právny predchodca žalobcu využil svoje právo na zosplatenie úveru pre splátku splatnú v mesiaci 11/2015, pričom splátky boli splatné k 15. dňu v mesiaci, a teda splátka splatná v mesiaci marec bola splatná dňa 15.11.2015. V súlade so znením § 103 Občianskeho zákonníka tak všeobecná 3 ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu z predčasne zosplateného úveru uplynula dňa 15.11.2018. Žaloba teda bola na súd podaná po uplynutí premlčacej doby (28.01.2019).

35. Princíp ochrany spotrebiteľa je jedným zo základných princípov uplatňovaných v právnom poriadku Slovenskej republiky ako aj v práve Európskej únie (porovnaj napr. uznesenie NS SR zo dňa 28.02.2012, sp. zn. 6MCdo 9/2012, zo dňa 21.03.2012, sp. zn. 6MCdo 1/2012 ale aj uznesenie NS SR zo dňa 31.07.2009, sp. zn. 1MCdo 1/2009). Tento princíp reflektuje aj Civilný sporový poriadok, ktorý v tretej časti, druhej hlave, prvý oddiel upravuje konanie v spotrebiteľských sporoch ako osobitné konanie so slabšou stranou. Konanie v spotrebiteľských sporoch má oproti klasickému sporovému konaniu viaceré špecifiká, spočívajúce vo zvýšenej ochrane slabšej strany zo strany súdu a zvýšenej vlastnej činnosti súdu v týchto konaniach. Tá spočíva napríklad v osobitnej poučovacej povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi (§ 292 CSP), nemožnosti pripustenia zmeny žaloby, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP), možnosti súdu vykonať dôkazy ex offio v prospech spotrebiteľa, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP), v širšej časovej možnosti spotrebiteľa uplatňovať prostriedky procesnej obrany a procesného útoku ako aj možnosti predkladať súdu dôkazy (§ 296), v obmedzenej možnosti súdu rozhodnúť vec bez nariadenia pojednávania (§ 297 CSP), v nemožnosti súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 299 ods. 1 CSP) a v nemožnosti rozhodnúť platobným rozkazom v prípade ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (§ 299 ods. 2 CSP).

36. V kontexte zvýšenej procesnoprávnej ochrany spotrebiteľa v civilnom sporovom konaní je súd tiež povinný dôsledne sledovať, či zmier ako dohoda strán o uplatnenom nároku v súdnom konaní nie v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä zákonnými ustanoveniami na ochranu práv spotrebiteľa, ktoré majú kogentný charakter. Súd zmier neschválil napríklad ak by sa spotrebiteľ s veriteľom dohodol ohľadne nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy tak, že by sa spotrebiteľ zaviazal na plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo na plnenie úrokov a poplatkov zo spotrebiteľského úveru, ktorý súd v zmysle § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vyhodnotí ako bezúročný a bez poplatkov. Súd by tiež nemal schváliť súdny zmier ohľadne plnenia z právneho úkonu, ktorý je v rozpore so zákonom alebo z dobrými mravmi.

37. Ak má teda súd v zmysle vyššie uvedeného povinnosť neschváliť súdny zmier uzavretý medzi stranami v prípade, ak by bol v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov prijatých na ochranu spotrebiteľa, je potrebné obdobný princíp aplikovať aj na uznanie nároku spotrebiteľom. Na rozdiel od súdneho zmieru, pri ktorom by dôsledkom jeho rozporu s predpismi na ochranu spotrebiteľa bolo jeho neschválenie súdu, v prípade uznania je podľa názoru súdu potrebné naň neprihliadať.

38. Súd mal za to, že na prípady, keď je uznanie nároku žalovaným v súdnom konaní v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľa, nie je vhodné analogické použitie ustanovenia § 148 ods. 2 CSP, pretože uznanie nároku na rozdiel od súdneho zmieru súd osobitným spôsobom neschvaľuje, len naň prihliadne, čo sa prejaví v rozhodnutí rozsudkom pre uznanie (§ 282 CSP). Keďže Civilný sporový poriadok neobsahuje iné vhodné ustanovenie, ktoré by bolo možné použiť analogicky, je na uvedené prípady podľa názoru súdu potrebné aplikovať normu, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúc základný princíp ochrany spotrebiteľa (čl. 4 ods. 2 Civilného sporového

poriadku) a ktorá znie: "Na uznanie, ktoré je čo i v časti uznaného nároku v rozpore s ustanoveniami prijatými na ochranu spotrebiteľa, súd neprihliadne. V takomto prípade súd rozsudok pre uznanie nevydá, aj keď na jeho vydanie inak boli splnené podmienky."

39. Keďže si žalobca v predmetnom konaní uplatňoval premlčaný nárok v rozpore so zákazom vymáhania premlčaného práva upravenom v § 54a Občianskeho zákonníka, ktoré je ustanovením na ochranu spotrebiteľa, súd v súlade s normou, ktorú by v zmysle čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku zvolil, ak bol sám zákonodarca, na uznanie nároku žalobcu urobené žalovanou neprihliadol a vo veci nerozhodol rozsudkom pre uznanie, napriek tomu, že na takéto rozhodnutie boli inak splnené zákonné podmienky.

40. Pre úplnosť súd dodáva, že v prípade, ak by aj zosplatnenie spotrebiteľského úveru bolo vyhodnotené ako neplatné, resp. ak by súd konštatoval, že pri zosplatnení spotrebiteľského úveru neboli dodržané zákonné podmienky, potom by na uznanie dlhu žalovanou neprihliadal (prípadne aj zamietol žalobu) pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko pri neúčinnom zosplatnení by nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa (Všeobecná úverová banka a.s.) na žalobcu (Intrum Slovakia, s. r. o.), pretože v zmysle ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa okrem iného pri postúpení práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje, aby postupovaná pohľadávka bola po konečnom termíne splatnosti, alebo aby sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru. V danom prípade podľa údajov uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere konečná splatnosť bola určená ako v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Teda ak by súd vyhodnotil zosplatnenie dlhu v rozpore so zákonom, postupovaná pohľadávka by sa nestala splatnou pred jej termínom konečnej splatnosti a v čase jej postúpenia by tak postupovaná pohľadávka nebola ani po konečnom termíne splatnosti, žalobca by nebol nositeľom hmotného práva, ktorému by mohlo byť priznané právo zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže účinky postúpenia takejto pohľadávky by nenastali.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. V danom prípade mala vo veci plný úspech žalovaná. Ani časť, v ktorej vzal žalobca žalobu späť nemožno považovať za jeho úspech, nakoľko žaloba nebola podaná dôvodne ako celok. Zároveň ide o časť v percentuálnom vyjadrení nepatrnú (1,63 %). Súd preto žalovanej, ako strane úspešnej v celom rozsahu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O konkrétnej výške tohto nároku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (ust. § 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (ust. § 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).